

DE HUMILITATE, CAPITA C.

311

ὅτι ἀπὸ Κυρίου λήψῃ τὸ μισθὸν ἕ κούπῃ καὶ τῆς συμπαθείας· εἰς ἣν ἡσ ἀδωάτος καὶ ἀδουήης, μὴ θέλεε πολλα λέγειν καὶ πρῶτατῶν καὶ θρασύεσθαι, ἀλλὰ μάλλον σιγᾶν καὶ ἡσυχάζειν. καὶ ὁ Κύριος βλέπων σε τὴν ταπεινώσει, πρῶτοφρονησῇ τὰς καρδίας τῶ ἀδελφῶν σε, μὴ ἐπιτιθεῖναι σοι βάρος.

quod a Domino accepturus sis laboris & compassionis mercedem. Sin imbecillis ac debilis exstiteris, noli multa dicere, atque imperare, & insolenter agere; sed tace potius, & quiesce. Et Dominus humilitatem tuam considerans, fidem faciet cordibus fratrum tuorum, ne amplius te gravent.

ΚΕΦ. ΛΗ.

CAP. XXXVIII.

Οἱ καταμόνας ἡσυχάζοντες, τὸς ἐν τοῖς κοινοβίοις μακαρίζουσιν, ὡς ἀπεξίστασον βίον ἀφύγοντας· εἰ ἡ ἀγάπη τοῖς ἀδελφοῖς, τότε οἱ ἐν τοῖς κοινοβίοις τὸς καταμόνας μακαρίζουσι, μέγιστα ἡ οἱ ἐν ἀμελείᾳ ἀφύγοντες καὶ τῇ ἀνηθείᾳ συμπεριφερόμενοι. ὁ δὲ τέλειος τῶ λογισμῶ ὑπερβαίνει δι' ἡσυχίας τὸς Ἐχθρῶ παγίδας.

Qui in solitudine vitam quietam degunt, eos, qui in cenobiis commorantur, tamquam ab omni distractione immunes, beatos prædicant. Si vero a fratribus caritas abfuerit, tunc qui in cenobiis sunt, solitarios felices iudicant; maxime autem ignaviae & acedie dediti. At qui cogitatione perfectus est, inimici laqueos facile superat.

ΚΕΦ. ΛΘ.

CAP. XXXIX.

Πάνδημοι ὑπάρχει τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας, ὡς ἐαυτὸ εἶναι ρίζαν πάντων τῶν κακῶν. βυλομέθετα ὡς γινώσκαι ἐν τινι σκελετῶ τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας; ἐν τῶ τὴν ἐλπίδα ἔχειν ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐν ἄλλῃ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ.

Porsus fane gravis est morbus avaritiæ, ut omnium sit malorum radix. Nossè igitur cupimus, in quo vitium istud eradicitur? In firma spe figenda in Deum ex toto corde & anima.

1.Timoth. 6.

ΚΕΦ. Μ.

CAP. XL.

Ἀδελφε, εἰάν εἰ τροχαλὸς εἰς τὸ ἐργόχαιρον σε, ὡς σε μεγάλα καὶ πολλα καὶ πολλὰ ἐργάζεσθαι, μὴ ἐπαρῆς ἐν τῷ τῶ, μηδὲ ἔβουθένη τὸς ἀδουήερες σε ἀδελφός· εἰ γὰρ ἐν τῷ τῶ πετέλικας τὴν ἀρετήν· ἀλλὰ μάλλον τίμω καὶ φοβῶ τὸν Κύριον, ὅπως ἄχει τέλος ἐπιχορηγήσῃ σοι τὴν ἰσχυρίαν· ὅτι μέγατοι οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει. ὁ δὲ κωχάωμος; ἐν Κυρίῳ κωχάωτω.

Rater, si ad opus manuum tuarum velox exstiteris, magna & multa & opulenta operando; noli in hoc efferi, neque imbecilliores fratres spernas. Non enim sic virtutem perfecisti; quin potius Dominum honora ac time, ut fortitudinem tibi usque ad finem largiatur. Quoniam vani ac stulti sunt, qui in propriis confidunt viribus. Qui autem gloriatur, in Domino gloriatur.

2. Cor. 10.

ΚΕΦ. ΜΑ.

CAP. XL I.

Ὅτι εἰ δὲ φθονῶν ἐν πρῶτοφρονησῇ ἀδελφῶ· μέλη γὰρ ἐσμεν ἕ σώματος ἕ Χριστοῦ.

Super fratris progressu non decet nos invidia tangi: membra enim corporis Christi sumus.

ΚΕΦ. ΜΒ.

CAP. XL II.

Μοναχέ, εἰάν σε ἐγκαλῇ ὁ ἡγούμενός σε, εἴτε ὁ ἐργοδότης, ὡς τὴν φιλοκαλίας ἕ ἐργῶ, μὴ βαρέως φέρῃ τὴν ἐλεγχον· ἀλλὰ μάλλον φιλοκαλήσωμεν ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει, ἵνα καὶ ὁ πο-

Monache, si Præfectus tuus reprehenderit te, sive operis distributor de elegantia operis: ne ægre feras reprehensionem; quin potius bonam habere conscientiam studeamus, ut & em-